

АТОМНИК України

№12 (799) 24 березня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Незасвоєні уроки Чорнобиля: не допустити руйнування ядерної енергетики України

Прем'єр-міністру України А. Яценюку

Шановний Арсенію Петровичу!

Центральний комітет Атомпрофспілки висловлює категоричні заперечення проти виконання розпорядження Міністерства енергетики та вугільної промисловості з освоєння маневрування атомними енергоблоками з добовим розвантаженням до 75% номінальної потужності.

Від імені трудового колективу ДП НАЕК «Енергоатом», який складається з висококваліфікованих фахівців у галузі атомної енергетики, застерігаємо, що експеримент із залученням енергоблоків українських АЕС до вирівнювання потужності об'єднаної енергосистеми може призвести до катастрофи. Реактори українських АЕС сконструйовані за радянських часів і технічно не можуть постійно використовуватися для добового маневрування потужністю. Знижувати і підвищувати потужність ядерних реакторів по кілька разів на добу, як пропонує Міненерговугілля, — це злочин.

Більше того, за нашою інформацією, відмова президента ДП НАЕК «Енергоатом» Ю. Недашковського виконувати наказ щодо проведення «експерименту» спонукала міністра В. Демчишину зажадати звільнення керівника Компанії.

Хочемо зазначити, що президент ДП НАЕК «Енергоатом» Ю. Недашковський — відповідальний, досвідчений і висококваліфікований спеціаліст в ядерній галузі, на відміну від більшості чиновників Міненерговугілля. Його звільнення не відповідає інтересам та безпеці держави, її народу й може призвести до непередбачуваних наслідків. Атомна енергетика країни потребує лише професійних та виважених рішень, на чому постійно наполягає Атомпрофспілка. Трудовий колектив буде захищати керівника, який належним чином керує підприємством, а також право українців на безпечне життя.

Просимо пам'ятати про експеримент 30-річної давнини у Чорнобилі. Атомники і народ його пам'ятають.

З повагою
Голова Атомпрофспілки Валерій Матов
м. Київ, 16 березня 2016 року, №01-10-110

Коригування Списків: сподіваємося на здоровий глузд чиновників

Міністру енергетики та вугільної промисловості України ДЕМЧИШИНУ В.В.

Шановний Володимире Васильовичу!

Спільним представницьким органом об'єднань профспілок 14 березня ц.р. розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Списків виробників, робіт, професій, посад і показників, зайнятості в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах» і направлено Мінсоцполітики категоричні заперечення проти його прийняття.

Проектом в обхід соціального діалогу без будь-яких обґрунтувань значно звужується перелік таких професій і посад, що неминуче призведе до порушення пенсійних прав десятків тисяч працюючих.

Особливо вразливим вказаний проект є по відношенню до тисяч працівників підприємств традиційної і атомної електроенергетики, вугле-, нафто- і газодобувних галузей, хімії та нафтохімії. Під час його підготовки не враховано ні позицію Міністерства та галузевих профспілок, ні інтереси трудових колективів.

Такий кулуарний підхід Мінсоцполітики до формування державної політи-

ки у сфері праці вважаємо недалекоглядним і помилковим. Невдоволення наступом на трудові права може вилитися в масові протести в колективах підприємств.

Просимо Вас дати відповідні доручення щодо невідкладного створення при Міненерговугілля робочої групи за участю представників галузевих профспілок для підготовки протягом тижня обґрунтованих пропозицій стосовно змін до діючих Списків №1 та №2 і внесення їх Міністерству соціальної політики для подання на затвердження Урядом України.

15 березня 2016 р.

З повагою
Члени Колегії Міністерства:
Дмитришин В.І. — голова Профспілки працівників нафтової і газової промисловості України;

Матов В.О. — голова Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України;

Мойсюк В.С. — голова Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості України;

Турманов В.І. — голова Профспілки працівників вугільної промисловості України;

Шишов С.С. — голова Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України

ІЗ РІЧНОЇ ЗВІТНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФСПІЛКИ

ЧООП-2015: досягнення і проблематика

15 марта в г. Чернобыль состоялась отчетная конференция Чернобыльской объединенной организации профсоюза. Сперва собравшиеся почтили память умершего в этот день после тяжелой болезни начальника цеха водоснабжения и канализации Энергопроизводственного комплекса, кадрового работника зоны отчуждения Лазарева Виктора Ивановича.

Представитель Атомпрофсоюза в Чернобыльской объединенной организации традиционного доклада о работе организации за 2015 не делал, он размещен на нашем сайте, заметил выступающий. Профсоюзный лидер подчеркнул, что остановится на конкретных вопросах, которыми занималась организация в прошлом году и которые в первую очередь волнуют наших членов профсоюза.

Первое. 2015 год был крайне тяжелым. Давно не помню такого напряжения, таких проблем, с которыми столкнулся профсоюз. Вы знаете, что в 2014 году нас недофинансировали на достаточно большую сумму и, мало того, государство не хотело признавать эти долги. То есть перспективы получить эти деньги у нас практически не было. Мы попытались провести переговоры на всех уровнях. К великому сожалению, ни к чему они не привели. Поэтому 23 января 2015 года

организовали самую большую акцию протеста, которую мы проводили вообще за мою бытность, под Кабинетом Министров Украины. Нам пообещали, в частности бывший министр экологии, что вопрос будет закрыт, деньги возвратят. Оказалось, не все так просто. В апреле, 24 числа, мы вышли пикетировать Минфинансов. И в результате в этот же день министерство проинформировало, что будет внесено соответствующее изменение в закон о бюджете. Мы, действительно, получили этот закон, но денег нам не могли выделить до конца октября, потому что Минфинансов более полутора месяца не подписывало паспорт бюджетной программы... В принципе, считаю, то, что мы выбили эти долги, 135 млн.

грн., это благодаря гигантским усилиям профсоюза.

— С таким же натиском, — продолжил Николай Тетерин, — мы вынуждены были заниматься решением вопроса по возврату нашего права на доплату за работу в зоне отчуждения. Вы помните, в 2014 году при рассмотрении бюджета статью 39 базового чернобыльского Закона о статусе аннулировали. В результате мы в 2015 году получили эту доплату только благодаря решению очень активной, я бы сказал, агрессивной позиции Атомпрофсоюза. Почему? Потому что Минфинансов уже разработало проект постановления, который аннулировал 717-е постановление от 29 декабря 2014 года, которое продлевало наши доплаты на 2015 год.

(Окончание на 3-й стр.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

СПАСИБИ ЗА ПІДТРИМКУ, кажуть волонтерам Атомпрофспілки бійці добровольчого полку «Миротворець»

Наприкінці минулого тижня почесну нагороду — медаль «За жертовність та любов до України» отримав Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов. До речі, такими відзнаками дещо раніше було нагороджено заступників Голови — Олексія Лича та Павла Пруднікова. Вручали ме-

даль Валерію Олексійовичу колишній командир батальйону «Січ», а нині командир розвідки полку «Миротворець» Олександр Писаренко та доброволець полку «Миротворець» з позивним «Дядя Ваня» Іван Татауров (на знімку).

(Закінчення на 4-й стр.)

Дякуємо за небайдужість

Міська організація Української спілки ветеранів Афганістану та волонтери Рівненської АЕС висловлюють щирі вдячність голові первинної профспілкової організації НАЕК «Енергоатом» Олексію Личу за надану допомогу бійцям АТО в сумі 30 тисяч гривень. З них 15 тисяч гривень ми перерахували на лікування десантнику Олександрові Железному. В бою було поранено і нашого земляка снайпера Сергія. Він просив кошти для ремонту своєї снайперської гвинтівки. Завдяки вашій допомозі ми змогли виконати це прохання. Також було придбано два прилади нічного бачення, які передали десантникам у 80-ту аеромобільну бригаду на передову.

Щиро дякуємо за вашу співучасть і небайдужість, за те, що не лишаєтесь осторонь. Надіємось на подальшу співпрацю.

З повагою
голова Кузнецовської організації Української спілки ветеранів Афганістану Петро ШИРКО

ІЗ РІЧНОЇ ЗВІТНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЧОРНОБІЛЬСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФСПІЛКИ

ЧООП-2015: досягнення і проблематика

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Два місяця ми боролися з Минфинансов и в конечном счете оно подписало паспорт бюджетной программы, по которой мы получали в прошлом году эти доплаты, 1827 гривен. Но самое главное — мы потеряли правовое обеспечение этих доплат, то есть закона не было. Вследствие чего в 2015 году эти деньги, около 200 млн. грн., не были заложены в бюджет. Мы снова включились в работу по инициированию через Минсоцполитики принятия специального закона, который касался только наших доплат.

В августе мы вышли на руководителя социального комитета Верховной Рады Денисову и она согласилась поддержать этот закон. Дальше, закон прошел все процедуры в парламенте, но он долго не включался в повестку дня его заседаний. Это было понятно, потому что Кабмин категорически был против этого закона, который, по протоколу правительственного комитета, откладывался на неопределенный срок. В результате нам пришлось провести акцию протеста под Верховной Радой. И в этот же день закон был внесен в повестку дня и рассмотрен в первом чтении. Чуть позже, 4 февраля 2016 года, Закон мы все-таки получили, подписанный Президентом Украины. Это говорит о том, что мы тоже здесь поработали продуктивно. Хочу отметить, что без постоянной профессиональной поддержки специалистов аппарата Атомпрофсоюза, особенно его юридической службы, у нас бы много чего не получилось.

О состоянии бюджетного финансирования зоны отчуждения. Из года в год оно практически остается на прежнем уровне. Мы фактически сейчас работаем только на зарплату, энергоносители и профилактическое питание. А чем выполнять производственно-хозяйственную деятельность? Поэтому хотелось бы послушать руководителя Государственного агентства Украины по управлению зоной отчуждения Виталия Петрука, как он видит развитие этой ситуации. Тут два момента: обязательно нужно добиваться увеличения финансирования и проводить реорганизацию зоны отчуждения. Возможно, принимать и непопулярные меры.

В отчетном периоде мы вынуждены были очень плотно подключиться к решению неотложной проблемы многомесячных долгов по зарплате по нашей СМСЧ №16. Мы принимали по этому поводу несколько резолюций. Благодаря также усилиям Атомпрофсоюза в лице его Председателя, работников аппарата СМСЧ в прошлом году выстояла, зарплатный долг погасили. Но сейчас само существование медзаведения в зоне отчуждения очутилось под вопросом. Конечно, мы будем стоять, как говорится, насмерть, чтобы не допустить этого. Для работающих в зоне отчуждения это будет просто катастрофа. Данный вопрос был поставлен на заседании Оргкомитета по подготовке к 30-й годовщине Чернобыльской трагедии, есть там соответствующая протокольная запись нынешнего вице-премьера-министра.

Вот вкратце о тех проблемах, которыми занималась организация в отчетном периоде.

— Я не затрагивал вопросы оздоровления работников, — отметил Николай Тетерин, — оказания материальной помощи, которой в 2015 году было предоставлено немало, в частности, участникам, бойцам АТО.

Теперь о задачах, которые предстоит нам решать в 2016 году. Во-первых, как бы в зоне отчуждения ни разворачивались у нас с вами события, как бы тут ни были реформированы наши предприятия, главная цель нашей работы — занятость людей. Мы приложим все усилия, чтобы рабочие места были сохранены, хотя бы в этом году.

Дальше. Доплаты и льготная пенсия. Постановление Кабмина по доплатам лежит в Минсоцполитики и оно уже согласовано всеми структурами этого министерства. Однако в связи с такой сложной ситуацией в стране, неразберихой с правительством, это постановление не торопятся отправлять туда на согласование. Потому что как только сменится правительство, придется все по-новому пересогласовывать. Но я хочу успокоить вас, что Закон Украины, который мы «пробили» говорит: «Прикінцеві положення. Цей закон набирає чинності з 1 січня 2016 року. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом... Забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону». Вопрос только остался по этому постановлению, какой размер доплат будет там установ-

лен. Сейчас идет торг, образно говоря, этим мы занимаемся активно.

Относительно льготной пенсии. Минсоцполитики по указанию Кабмина подготовило проект постановления, по которому фактически мы лишаемся льготной пенсии, Списка №1. Мы уже провели в Минсоцполитики предварительную встречу. Ситуация крайне неприятная, потому что есть сверху «отмашка» и социальное министерство уже отреагировало, выкинув фактически большую часть льготников из этого постановления, в том числе и нас. Тут профсоюз тоже свое мнение конкретно отстаивает.

Ряд важных вопросов для жизнедеятельности предприятий зоны отчуждения и Чернобыльской АЭС затронули в своих выступлениях: председатель первичной профсоюзной организации ЧАЭС Максим Орлов, ведущий специалист Чернобыльской объединенной организации Геннадий Михай-

люк, председатель первичной профсоюзной организации СМСЧ-16 Владимир Сокол и другие ораторы. Речь шла, в частности: о необходимости развития производственной деятельности в зоне, разворачивания работ по обращению с радиоактивными материалами и отходами, с тем чтобы самостоятельно зарабатывать деньги, ибо надежд на госбюджет все меньше и меньше; об усилении работы по привлечению новых членов профсоюза в условиях предстоящей реорганизации зоны отчуждения, пролонгации Отраслевого соглашения с ГАЗО на текущий и последующий годы; о сверхкритической ситуации, сложившейся в СМСЧ-16, когда Иванковская райгосадминистрация, соседний с зоной отчуждения район, отказывается принимать медучреждение в коммунальную собственность, а медработникам с начала года не то что не выплачивают заработную плату, ее даже не начисляют.

Из выступления Председателя Атомпрофсоюза Украины Валерия Матова:

— Пользуясь случаем, хотел бы реперно остановиться на некоторых злободневных вопросах. Передо мной выступал коллега, председатель профкома медсанчасти г. Чернобыль. Скажу, что СМСЧ — это одна из насущных проблем. Более десяти лет мы занимаемся отставанием своей позиции и сохранения отраслевой медицины, потому что специфика наших предприятий, наших коллективов своеобразна, особенная. И здесь медсанчасть как служба охраны труда при предприятии. Она обязательна. Об этом мы излагали свое мнение по всей вертикали власти. Но, к сожалению, мы живем в стране глухонемых, потому что все властные структуры, в том числе и отраслевые органы управления, они абсолютно атрофированы. Если говорить, к примеру, о Министерстве экологии и природных ресурсов, в сфере влияния которого находятся предприятия зоны отчуждения, в том числе Чернобыльская АЭС. Сегодня реально там не с кем на уровне руководства решать какие-то проблемы. Поэтому и результаты налицо.

Надеюсь, честно говоря, с приходом нового председателя Госагентства, не хочу произносить какие-то лестные эпитеты в его адрес, но мы должны построить четкий диалог, чтобы определиться, как мы будем жить, как мы будем работать дальше. Буквально через месяц с небольшим мы подойдем к той грустной дате — 30-летию аварии на ЧАЭС, после этого, предельную, с нами дальше о проблемах зоны отчуждения никто разговаривать не будет. Просто они будут тихонько стираться с

лица земли, это показывает практика последних лет пятнадцати. Поэтому мы предприняли определенные действия, на сегодня достигнута договоренность с Главой Госагентства о встрече по обсуждению ряда неотложных вопросов. По крайней мере Президиум Центрального комитета профсоюза принял решение, считаю, что это важно и своевременно, 7 апреля провести Пленум ЦК по основному вопросу — о текущей ситуации и перспективе предприятий зоны отчуждения и Чернобыльской станции. То есть мы должны открыто обсудить, понимая что, может быть, будут приняты какие-то недостаточные или непопулярные решения, но они должны быть. Люди, коллективы предприятий должны понимать, как они будут жить сегодня, завтра, через полгода, год. А не отпирать нас в походы по кабинетам и, как нищие с протянутой рукой, выпрашивать эти доплаты. Да не должно этого про-

шлого года деятельно работаем на уровне специалистов аппарата Атомпрофсоюза по этому вопросу. Мы свою позицию высказали, обратились к нашим социальным партнерам на предприятия, что, поймите нас правильно, в аппарате ЦК нет профильных специалистов по каждому возникающему здесь вопросу. Чтобы его достойно отработать, его надо обосновать, аргументировать, почему так, а не иначе, и все прочее. В результате, что получилось, в проекте постановления определенные разделы, касающиеся наших уранщиков, атомщиков и работников предприятий зоны отчуждения, мягко говоря, были ущемлены. Мы провели значительную переговорную работу, практически через день идут встречи с руководством Минсоцполитики Украины по защите трудовых прав работающих. Честно говоря, меня пугает полное отсутствие присутствия в этой работе руководителей наших предприятий. Они хладнокровны к этому вопросу, может, потому что льготная пенсия оплачивается с фонда оплаты труда. «Поэтому, извините, ну не будет, легче жить станет». Конечно, есть моменты, которые требуют внесения определенных изменений в эти Списки. Но в целом показатели условий работы, к сожалению, не улучшаются. И нашим профсоюзам на местах тоже надо проявлять озабоченность такой бесшабашной оптимизацией Списков, давать конкретные предложения по этой жизненно важной теме. Да, как профсоюз, мы не можем выполнять роль хозяйственного, решать вопросы чисто законодательные, производственные, финансовые и прочие. Должна быть взаимная партнерская ответственность: руководитель и со стороны профсоюза — контроль.

Сегодня достаточно много вопросов, над которыми приходится работать в очень непростой обстановке. Один из них — проект Трудового кодекса Украины. Два специалиста с аппарата Атомпрофсоюза в составе рабочей группы Верховной Рады Украины активно занимаются доработкой этого законопроекта. Документ тоже своеобразный и нацелен на то, чтобы обрезать законные права работников по самым никуда. Сейчас даже вносятся предложения пересмотреть закон о профсоюзах и убрать обязательность принятия коллективного договора на предприятиях. Вот такой подход. Поэтому нам всем есть над чем работать, никто не отсидится, если проблема не коснулась одного, то это не значит, что его завтра эта проблема не затронет. Мы должны быть настроены на одно — стабилизировать обстановку и идти вперед, отстаивать интересы членов профсоюза, сохраняя и укрепляя наше единство в этих непростых современных условиях.

Далее Валей Матов ответил на вопросы участников конференции. В частности, председатель профкома аппарата управления ГСП «Чернобыльский спецкомбинат» Надежда Дмитрук обратилась относительно мотивации профсоюзного членства. «В организации с каждым годом снижается количество членов профсоюза. Мы неоднократно обсуждали в профкоме эту проблему и пришли к выводу, что до тех пор, пока коллективные договоры, которые мы принимаем с учетом Отраслевого соглашения, будут распространяться на всех работников предприятия, независимо от их членства в профсоюзе, мы все равно будем иметь такие значительные потери. Понимаете, наступило такое время, что люди, не имея материальной заинтересованности, трудно их в этом осуждать, они будут выходить из профсоюза. Рассматривали ли вы эту проблему в таком аспекте в ЦК профсоюза и возможность ее решения?»

— В программных документах Атомпрофсоюза на отчетный период эти моменты оговорены, — ответил профлидер. — На мой взгляд, вот даже по статистике за 2015 год в целом по Атомпрофсоюзу процент охвата членством практически не уменьшился, держимся на уровне 93–94%. Это очень высокий показатель.

В практике международных профсоюзов, членом некоторых из них является Атомпрофсоюз, условия заключенного Соглашения между работодателем и трудовым коллективом/коллективами в лице профсоюза распространяются только на членов профсоюза. Если ты не состоишь в профсоюзе, добивайся сам решения своего вопроса или приноси в казну деньги для того, чтобы над этим работали специалисты-профсоюзники. Это цивилизованный метод решения проблем работников — членов профсоюза.

По всем рассмотренным вопросам конференция приняла соответствующие постановления.

Работу Чернобыльской объединенной организации профсоюза собравшиеся признали удовлетворительной.

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

СПАСИБИ ЗА ПІДТРИМКУ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

«Це нагорода не тільки вашому керівникові, а й усьому колективу Атомпрофспілки, де, як мені відомо, діє волонтерська організація, — сказав Іван Татауров. — Це подяка від усього нашого добро-

вольчого руху, вона вручається за дорученням Святейшого Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета, з його благословення.

За два роки війни вашою організацією було зроблено чимало для підтримки бійців-добровольців, для спільної перемоги, яка неодмінно

буде! І все це увійде в історію нашої країни, в її становлення, як розвиток патріотичного руху і виховання майбутнього покоління.

На момент формування добровольчого руху в Києві й області, а це початок 2014 року, ми більше нагадували партизанські загони, та й екіпіруватися, взутися-одягтися пристойно не могли, у перші від-рядження на передову доводилося

у кросівках їздити... Держава ж нічим не допомагала. На той період до Києва було «прив'язано» п'ять підрозділів — батальйони «Київ-1», «Київ-2», «Січ», «Золоті Ворота» та рота «Свята Марія». Зараз усі вони об'єднані у полки.

Завдяки таким, як ви, атомпрофспівковцям, наша держава стає міцнішою. Волонтери взяли на себе левову частку турбот про тих, хто захищає Україну зі зброєю в руках. Окрім вас, щире спасибі за допомогу хотілося б сказати усім волонтерським організаціям країни і, зокрема, такій як «Народний тил». Звіди надходило усе медичне забезпечення нашим добровольчим підрозділам, допомагають вони і сьогодні. Там медичним напрямом опікується Юлія Гончарова, вона на початку війни продала свій джип і гроші потратила на потреби бійців. Нам допомагає чимало приватних осіб, які не афішують себе, як і ваша волонтерська організація, але за велінням серця роблять добрі справи. Це раз дякую вам за придба-

не обмундирування, спецзасоби, бронжилети, сучасні пристрої для зброї (усього й не перелічити!), які так необхідні добровольцям».

Іван Татауров — родом із Броварів, там мешкає його багатодітна родина — три донечки і синочок, якого він нещодавно охрестив у Володимирському соборі у Києві (на знімку). Сім'я навіть не здогадувалася, куди він їздив у перші відрядження. А то були Миколаївка, Краматорськ, Курахово — на той період перша лінія оборони. Їх залишали у відвойованих у сепаратистів містах охороняти порядок і безпеку. Іван свого часу відслужив у війську, у мирному житті був професійним охоронцем, нині — співробітником поліції. Він уміє захищати як професіонал не тільки політиків, бізнесменів, як поліцейський — мирних громадян, як чоловік, батько, син свою родину, а й як патріот — свою рідну Україну. Бо хоче залишити її у спадок своїм дітям вільною і незалежною. Про що мріємо й усі ми!

Людмила ГАП'ЮК,
фото Микола ВАРЧИНОГО

ТВОРЧА ЕНЕРГІЯ АТОМНИКІВ

«Пластилінові графіті»
Олександра Гончарука

У навчально-тренувальному центрі Хмельницької АЕС було представлено персональну виставку портретів та композицій із флуоресцентного пластиліну, які належать талановитим рукам дозиметриста цеху радіаційної безпеки Олександра Гончарука.

Він не вперше для широко загалу демонструє творчі здобутки. Його роботи експонувались на виставках у Нетішинському міському краєзнавчому музеї.

Техніку, з якою експериментує Олександр Гончарук, можна назвати «пластиліновим графіті». У його домашній колекції знаходимо пейзажі, сюжети з комп'ютерних ігор і, звичайно, портрети. Особливо гордиться художник відтвореними образами своїх музичних кумирів — Майкла Джексона, Віктора Цоя, Боба Марлі. Торік він створив портрет барда і актора Володимира Висоцького. За словами автора, до цього його надихнула не тільки прихильність до таланту цієї непересічної людини, а й відомості про те, що на сьо-

годні вулиця Висоцького є першою у світі серед майже чотирьох десятків аналогічних вулиць у різних країнах, зокрема, Росії, Болгарії, Німеччині.

— Пластилін, як на перший погляд, ніби й простий матеріал, — розповідає Олександр, — але примхливості йому також не позичати. Він боїться надмірного тепла, механічних пошкоджень. З

ним треба працювати обережно. Я практикую із флуоресцентним пластиліном, бо він має яскраві кольори. Завдяки його властивостям вдається відтворити різні образи. Звичайно, що без експериментів у змішуванні кольорів тут аж ніяк не обійтись.

Нещодавно у творчому доробку митця з'явилися нові роботи. Це портрети його улюбленців — відомих рок-музикантів Тупака Аману Шаура, Курта Кобейна.

Останній не лише автор пісень, вокаліст гурту «Нірвана», а й художник. У когорті відомих особистостей є й лідер гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук. Олександр його портрет виконав з великою любов'ю. Про це свідчить схожість на живого персонажа. Вакарчук має свій неповторний імідж у своїй щирій та відвертій посмішці.

Зараз Олександр Гончарук працює над ідеєю відтворення образів людей-легенд, які залишили помітний слід у світовій культурі, мистецтві. Митець планує створити із пластиліну портрет колишнього директора Хмельницької АЕС Олексія Івановича Троценка, якого можна, без сумніву, вважати легендою вітчизняної атомної енергетики.

Олександр ШУСТЕРУК
Фото автора

Мама Олександра Гончарука Дарья Николаевна: «Многие спрашивают: от кого перedalся талант такого рода? Здесь более уместно не от кого, а от чего? В детстве каждое лето (на период каникул) отвозили Сашу к бабушке и дедушке в Одесскую область в с. Орловка Ренийского района. Чтобы было там чем заниматься, мы покупали наборы пластилина, альбомы для рисования с акварелью. Начинать лепить поначалу персонажей из мультиков, машинки, зверушек всяких... Бабушка до сих пор хранит это все. Позже начал рисовать акварелью. Потом увлекся выжиганием по дереву. Прошло время и детские воспоминания всплыли, он снова взялся за пластилин, но уже начал вырисовывать его на бумаге. Первая картина «Тигр» была подарена папе, так как он родился в год Тигра. Работа нам, родителям, понравилась и мы его воодушевили на новые успехи. Вот так все и началось... Мы очень довольны, что сын выбрал для себя такое «хобби», кроме этого он умеет красиво и с пользой проводить свое свободное время: летом занимается большим теннисом, баскетболом, ездит на велосипеде по нашим округам. Семейей часто выезжаем на пикники. Мы все любим активный отдых!».

Пригорнувся душею до рідного слова

Ще восени минулого року у міському поетичному клубі «Колібри» відбулася презентація збірки-первістка молодого южноукраїнського поета Олександра Кучеренка (псевдонім Олександр Обрій) із назвою «Абетка юності». Він здобув членство у Національній спілці письменників України. Олександр Кучеренко після закінчення Севастопольського національного університету ядерної енергії та промисловості вже понад два роки працює у турбінному цеху №2 Южно-Української АЕС машиністом-обхідником турбінного обладнання.

З учасниками южноукраїнського поетичного клубу «Колібри» Сашко познайомився ще під час свого студентства. Досвідчені майстри слова щиро оточили хлопця турботою, підтримали молоде обдарування. Сашкові вірші увійшли до кількох поетичних альманахів «Мир на кончике пера». Паралельно хлопець брав участь у різних обласних та всеукраїнських конкурсах майстрів віршованого слова, друкувався у студентській газеті.

Не так давно Сашко Кучеренко увійшов до всеукраїнського літературного клубу

«Поет-квартал», де відбувається спілкування як поетів-початківців, так і досвідчених майстрів — лауреатів літературних премій, лідерів обласних письменницьких об'єднань.

Оксана МІСЮКЕВИЧ

ПРИГОРНУВШИСЬ ДУШЕЮ
ДО РІДНОГО СЛОВА

Пригорнувшись душею до рідного слова,
Я торую думок неосяжні стежки,
Звуки, серцю близькі, раз за разом готовий
Вимовляти кризь дні, місяці та роки.

Образ мами та стиглих листків конюшини,
Ось — бабуся з промінчиком теплим в очах,
І барвінку квітки поміж ребрами тину,
І з пахучим вінком чорнобриве дівча.

Рідне слово до серця лилось в колісковій,
В груди маминим теплим ішло молоком,
З прадідівських степів набиралась кров'ю,
Долинали до вух з бузьких вод козаком.

Обійму ледь руками — воно чималеньке —
І тверде, наче сталь, — в нім Шевченко і Стус,
В нім — Малишка «Рушник...»,
І палкий Симоненко.

Обійму і ніколи його не зречусь!
Олександр КУЧЕРЕНКО

Відсутність інформації про зроблену профспівковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspiika.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400